8M | Juntes som més fortes. Ni una passa enrere!

ARRAN :: 08/03/2020

Demà torna a ser 8 de març i un any més les dones treballadores del món sortirem als carrers i ens trobarem a les places per continuar un camí llarg de lluita de totes aquelles que ens han precedit. Demà 8 de març tornarà a ser una jornada de lluita i vaga general als Països Catalans després de dos anys de vagues generals massives que han sacsejat la nostra societat.

Després d'uns anys de *govern progressista* en què bona part de la gent havia acceptat que el camí passava per petites reformes legals del sistema i en què una alternativa política i econòmica no es pensava com a possible, el fracàs del neoliberalisme vestit de socialdemocràcia donava pas a un nou govern explícitament de dretes a l'estat espanyol. Amb el retorn del Partit Popular tornaven velles polítiques reaccionàries sobre els drets i els cossos de les dones encapçalades per la Llei Gallardón que feien ressorgir en aquell moment un moviment feminista es trobava adormit. Aquests retrocessos però posen de manifest el que les feministes ja posàvem de manifest i és que la superació del patriarcat i per tant de l'opressió de les dones estava lluny de ser una realitat. **Una generació de dones, moltes d'elles molt joves, hem participat d'aquest despertar col·lectiu que suposava el retorn als carrers i un desengany amb un sistema que no havia deixat d'estar tant podrit com sempre.** La superació del feminisme com a necessitat davant d'una suposada igualtat formal s'ha demostrat fal·laç i la necessitat d'un nou impuls del moviment una evidència per a moltes.

Durant aquests anys un moviment feminista renovat ha anat fent passes de gegant i ha aconseguit tornar a posar la lluita contra el masclisme al centre del debat polític.

D'aquí hem aconseguit portar a termes dues vagues generals el 8 de març que recollien els fruits d'uns anys d'ascens. La qüestió de la lluita feminista, però, no es mou de forma aïllada a la resta de lluites populars; la lluita per un habitatge digne; contra les retallades de serveis públics; en contra de la repressió de l'estat i en defensa de la independència dels Països Catalans; o la batalla contra la reforma laboral s'enxarxen amb la lluita feminista com a part d'un tot que qüestiona el sistema de dalt a baix.

Ens trobem, però, en un moment de pugna. L'estat que semblava trontollar durant aquest últim cicle polític mostra ara la seva capacitat de reubicar-se. Els governs del canvi i els partits que volien acabar amb el règim del 78 ara treballen a ser la crossa d'un nou govern progressista. Veiem com la potencialitat del moviment feminista pot ser utilitzada en la nostra contra utilitzant-se des d'empreses, partits o institucions per rentar la seva imatge.

El feminisme liberal oblida voluntàriament assenyalar un sistema econòmic explotador que no permet al conjunt de la classe treballadora viure amb dignitat. Perquè la lluita de les dones no és una lluita aïllada de la lluita de classes, que està sotmesa a un sistema que el que vol és el màxim benefici pels rics en detriment de

la vida de la resta. Actualment el feminisme és la principal bandera d'aquests nous governs que es dibuixen i com a feministes, és important que sapiguem mantenir la radicalitat i continuem tenint clar que el que volem és millorar de veritat la vida de totes les dones treballadores del món. Les feministes hem de decidir si deixem que el sistema n'anul·li la capacitat del feminisme de revolucionar el sistema o si generem contrapoder i seguim qüestionant tot des de l'arrel fent una proposta veritablement transformadora.

A la vegada l'extrema dreta creix i agafa força, deia Brecht que "De què serveix dir la veritat sobre el feixisme –que es condemna—si no es diu res contra el capitalisme que l'origina?". El feixisme més desacomplexat ha tornat a treure el cap com a peça més d'un règim que el necessita com a escamot de xoc. El fracàs del projecte neoliberal cedeix espai a una ultradreta reaccionària que recupera els valors catòlics i tradicionals. Veiem com l'extrema dreta manifesta actualment de forma explícita el programa tradicional de la dreta espanyola, que sempre ha existit. La reforma de Gallardón només suposava un primer embat i ara trobem una extrema dreta rearmada que qüestiona desacomplexadament fins i tot els consensos socials més reformistes. Retrocessos en el dret al propi cos i a una sexualitat lliures, qüestionament de la violència masclista, recuperació del model de família tradicional, entre d'altres. **Una nova ofensiva patriarcal amb el cos de les dones com a camp de batalla i el feminisme com a enemic.**

El fons de la qüestió no canvia; les estructures sobre les quals se sustenta el sistema d'explotació i dominació són les mateixes que han sustentat el capitalisme patriarcal al llarg de la història. La violència estructural dins els estats, però també al conjunt de la Unió Europea, de l'Europa fortalesa, continuen mantenint les classes i populars i, especialment les dones de la classe treballadora tinguem pitjors condicions de vida: salaris més baixos, discriminació laboral, un habitatge inaccessible, més temporalitat en els nostres contractes, etc.

Per això és més necessari que mai no fer passes, enrere, no adormir-nos. En un moment de pugna per aquesta lluita entre aquells que la veuen com una *moda* o una oportunitat per una rentada de cara i aquelles que l'entenem com a part irrenunciable del nostre projecte de transformació com a socialistes. De ser 400 a les manifestacions de 8 de març hem passat a ser milers però les passes endavant són fràgils i els nostres enemics hàbils i poderosos. **Dotem-nos de tota la intel·ligència i força que tenim quan ho fem juntes i aquest 8 de març tornem a ser milers, tornem a plantar-los cara.**

Juntes som més fortes. Ni una passa enrere!

Arran, organització juvenil de l'Esquerra Independentista

7 de març de 2020

Països Catalans

---

https://www.lahaine.org/mm_ss_est_esp.php/8m-juntes-som-mes-fortes